

Кіт серед голубів

КУПИТИ

Про книгу

В елітній школі для дівчаток посеред ночі стається непередбачуване — вбито вчительку фізкультури. Її недолюбливали, але хто б наважився на постріл упритул? І головне — навіщо?

Інспектор поліції береться за розслідування і робить приголомшливе відкриття: серед працівників школи затесався агент британської розвідки. Його місія — знайти коштовності, що безслідно зникли під час революції в східному королівстві.

Тим часом у школі починається паніка. Одну з учениць зухвало викрадено. Єдиний шанс розплутати цей клубок інтриг — звернутися до Еркюля Пуаро. Та навіть для досвідченого детектива ця шпигунська гра може стати небезпечною...

Пролог

Літній семестр

Це був день відкриття літнього семестру в школі Медоубенк. Промені вечірнього сонця тьмяно відблискували на широкій, укритій гравієм доріжці перед фасадом. Вхідні двері були гостинно прочинені, і в них стояла міс Вансіттарт, чий вигляд дивовижно пасував охайним пропорціям георгіанської будівлі: жодна волосинка не вибивалася із зачіски жінки, строгий костюм зі спідницею був ідеально випрасуваний.

Деякі батьки, що прийшли до школи вперше і ще не бачили жодного викладача, сприйняли жінку за саму видатну міс Булстрод: вони ж не знали, що міс Булстрод насправді зазвичай усамітнюється у своїй найбільшій святині, куди запрошували лише обраних і привілейованих.

Біля міс Вансіттарт, яка займала трохи інше становище в шкільній ієрархії, стояла міс Чедвік, спокійна та компетентна особа; вона настільки зрослася з Медоубенком, що уявити Медоубенк без неї було просто неможливо. Хоча школи без неї ніколи й не існувало насправді. Школу Медоубенк заснували міс Булстрод і міс Чедвік — разом. Міс Чедвік носила пенсне, цуралася модного одягу, пригорблювалася, розмовляла стримано й ввічливо і до того ж була блискучою математикинею.

У будинку лунали різноманітні вітальні слова та фрази, люб'язно мовлені міс Вансіттарт.

— Як ваші справи, місіс Арнольд? А вам, Лідіє, сподобався круїз Грецією? Така чудова нагода! Світлини вийшли гарні? ... Так, леді Гарнетт, міс Булстрод отримала вашого листа про уроки мистецтва; ми вже все підготували... Як справи, місіс Берд?.. Га? Ні, не думаю, що міс Булстрод матиме сьогодні час на обговорення вашого питання. Може, вам варто звернутися до міс Ровен? Я щойно її бачила... Ми перенесли вашу спальню, Памело. Тепер вона розміщена в дальньому крилі, біля яблуні... Так, справді, леді Вайолет, цієї весни погода була жахлива. Це ваш наймолодший? Як тебе звати? Гектор? Який гарний у тебе літак, Гекторе... *Très heureuse de vous voir, madame. Ah, je regrette, ce ne serait pas possible,*

cette après-midi. Mademoiselle Bulstrode est tellement occupée..' Добрий день, професоре. Вдалося викопати щось цікаве?

II

У маленькій кімнаті на другому поверсі Енн Шепленд, секретарка міс Булстрод, швидко й акуратно друкувала текст. Енн була привабливою жінкою років тридцяти п'яти з незвичною зачіскою: чорне волосся прилягало до голови, наче атласна шапочка. В принципі, вона вміла бути привабливою, але життя навчило її, що здатність працювати швидко й акуратно часто оплачується краще й при цьому не викликає болісних ускладнень. Наразі вона зосередилася на тому, щоб демонструвати всі ті якості, які повинна мати секретарка директорки відомої жіночої школи.

Час від часу, вставляючи свіжий аркуш у друкарську машинку, вона дивилась у вікно та цікавилася: хто ж іще там приїхав?

— Боже! — благоговійно зітхнула Енн. — Я й не знала, що в Англії так багато людей мають власних шоферів!

Потім вона мимоволі всміхнулася, побачивши, як від'їхав величний «роллс-ройс», а його місце зайняв не менш шикарний, але маленький і побитий життям «остін». З автівки вийшов засмучений чоловік із дочкою — дівчинка поводитися набагато спокійніше за батька.

Коли він невпевнено зупинився, міс Вансіттарт поквапилась узяти ситуацію під свій контроль.

— Майоре Гаргрівз? А це Елісон? Заходьте в середину. Я б хотіла, щоб ви побачили кімнату Елісон на власні очі. Я...

Енн усміхнулася й повернулася до роботи.

— Стара добра Вансіттарт чудово вивчила роль, — сказала собі під ніс. — Вона може повторити всі штучки Булстрод. Просто міс конгеніальність!

Під'їзною доріжкою промчав (із певними труднощами, зважаючи на розміри) величезний і майже неймовірно розкішний «кадилак», пофарбований у два кольори — скажено-малиновий і безтурботно-блакитний, — і зупинився якраз позаду старенького «остіна» його честі майора Алістера Гаргрівза.

Шофер швиденько відчинив дверцята, і назовні вигулькнув величезний бородатий темношкірий чоловік у розпущеній абі, за ним — ожила картинка з паризького журналу мод і, нарешті, худенька смаглява дівчина.

«Це, мабуть, сама принцеса Як-її-там, — подумала Енн. — Не можу навіть уявити її в шкільній формі, але думаю, що завтра це диво станеться...»

З такої нагоди надвір вийшли і міс Вансітарт, і міс Чедвік.

«Їх відведуть до Її Величності», — вирішила Енн.

А потім подумала, що, на диво, нікому не подобалося жартувати над міс Булстрод. Міс Булстрод була Особистістю — з великої літери.

— Тож краще не пхай свого красивого носика куди не слід, дівчинко моя, — сказала вона собі, — і закінчи ці листи без жодних помилок.

Енн зазвичай не робила помилок. Вона могла обирати, чиїм секретарем бути. В її резюме перелічувалися такі посади, як персональна помічниця генерального директора нафтової компанії чи особиста секретарка сера Мервіна Тодгантера, відомого своєю ерудицією, дратівливістю та нерозбірливим почерком. Перелік її роботодавців містив двох міністрів із кабінету міністрів й одного високопосадового державного службовця. Але в цілому працювала вона завжди в оточенні чоловіків.

Тож гадала, як їй сподобається, за власними словами, повністю зануритися в жіноче середовище. Що ж, це цікавий досвід! І крім того... в неї ж є Денніс! Вірний Денніс, що повертається з Малаї, з Бірми, з інших куточків світу — завжди той самий, відданий Денніс — і знову просить її вийти за нього заміж. Милий Денніс!

Але заміжнє життя з Деннісом... о ні, то сама нудьга.

Найближчим часом їй не вистачатиме чоловічої компанії. Навколо — лише типові вчительки й жодного чоловіка, якщо не враховувати садівника років вісімдесяти.

Але тут на Енн чекав сюрприз. Визирнувши у вік-но, вона побачила чоловіка, який обстригав живопліт відразу за під'їзною доріжкою, — явно садівник, але аж ніяк не вісімдесятирічний. Молодий, смагливий, гарний.

Рекомендована література

Безсмертя: історія
кохання

Перейти до категорії
Детективи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ